

skellige Lønsatser under de nuværende Forhold. En Del Distriktslæger faar 800 Kr., nogle faar 1,000 Kr., andre faar 1,200 Kr., og endelig faar en Del 1,400 Kr. Hvis jeg ikke husker meget fejl, er det saadan, at de 16 ældste oppebærer 1,400 Kr., de 16 næstældste 1,200 Kr., og de næste 16 faar 1,000 Kr., medens alle de øvrige oppebærer 800 Kr. i Løn. Det er ikke for meget sagt, at det er middelalderlige Lønninger. Vi mente i Medicinalkommissionen, og det er opretholdt i Lovforslaget, at Lønningerne skulde staa i Forhold til det Arbejde, Kredslægerne kom til at udføre, og ihvorvel man ikke kan bedømme, om een Kredslæge tager sig ivrigere af Sundhedsplejen end en anden, kan man dog gaa ud fra, at hans Arbejde staar nogenlunde i Forhold til Folkemængden i hans Kreds. Derfor ønskede vi, og det er gennemført i Lovforslaget, at Embedslægerne deltes i 3 Lønningsklasser, hvoraf den tredie Klasse, de daarligst lønnede, skulde oppebære 1,600 Kr. i Løn. Det skulde altsaa være de Embedslæger, som har den mindste Befolkning at betjene og derfor ogsaa det mindste Arbejde. Den næste Klasse skulde have 2,200 Kr., og endelig skulde 1ste Lønningsklasse have 3,000 Kr., alt sammen efter det Princip, at Lønnen skulde staa nogenlunde i Forhold til det Arbejde, der udføres. Endelig ønskede man at give Lægerne Alderstillæg paa 200 Kr. hvert 4de Aar, stigende indtil 600 Kr., saaledes at en Embedslæge, som havde gjort Tjeneste i 12 Aar, skulde oppebære 600 Kr. i Alderstillæg, uanset Lønningsklassen, han stod i, og endvidere, at Amtslægerne skulde have 800 Kr. i Tillæg. Dette sidste er i Lovforslaget forhøjet til 1,600 Kr., hvad jeg alt har omtalt.

Fremdeles er der i Lovforslaget indført en Bestemmelse, som jeg ogsaa sætter Pris paa, nemlig at ingen Læge, som er fyldt 45 Aar, kan opnaa Ansættelse som Embedslæge. Man maa gaa ud fra, at den Læge, som først i en saa sen Alder kan opnaa Ansættelse, ogsaa er mindre dygtig til at forestaa et saadant Embede end en yngre. Og endelig er der, hvad jeg anser for meget heldigt, den Bestemmelse, at naar en Embedslæge er fyldt 70 Aar, skal han afskediges. Jeg ved vel, at der kan være enkelte, som i 70 Aars Al-

der og noget derover kan være fuldt brugbare som Læger, men som almindelig Regel maa man gaa ud fra, at de 7 Gange 10 Aar har sat deres Præg paa Embedslægen lige saa vel som paa enhver af os andre.

Disse Lønninger, jeg her har omtalt, kunde ikke anvendes, hvis Embedslægen skulde være Embedslæge og intet andet, men det er netop det gode ved Lovforslaget, at han ved Siden af sin Embedsvirksomhed skal have sin private Praksis som Læge, hvorved han stadig, om jeg saa maa sige, holder sig ung paa det Omraade og samtidig staar i Kontakt med Befolkningen i en helt anden Grad, end han vilde komme, hvis han kun sad paa sin Kontorstol i 20, maaske 30 Aar. Han vilde da vokse bort fra den Befolkning, han skulde være Raadgiver for, og det vilde ikke være heldigt.

Det er i det væsentlige, hvad jeg har at sige paa dette Tidspunkt om Lovforslaget. Jeg vilde meget ønske, at denne Sag kunde finde sin Afslutning i indeværende Samling. Vi trænger sikkert til en ny Ordning, og jeg ser heller ingen Grund til ikke at fremme Lovforslaget. Den pekuniære Side kan ikke volde Vanskelighed, thi vel forøges Lønnen til disse Embedsmænd, men samtidig indskrænkes deres Tal betydeligt, og Merudgiften for Staten vil kun beløbe sig til 48,700 Kr. efter de Beregninger, som findes i Medicinalkommissionens Betænkning Side 53. Dertil kommer ganske vist efter det foreliggende Lovforslag 14,400 Kr., men naar Hensyn tages til, at de nuværende Embedslæger for deres Virksomhed har haft en Minimalløn — har man vel Lov til at sige —, maa det indrømmes, at Merudgiften for Staten ikke kan være afskrækkende og ikke kan være Grund til ikke at fremme Lovforslaget. Jeg vil derfor anbefale det til det høje Tings Velvillie. Og med Ønsket om, at Lovforslaget, maaske noget ændret, maaske ikke, maa blive ophøjet til Lov i denne Samling, skal jeg slutte.

Sigvald Olsen: Det Spørgsmaal, der her behandles, er et meget gammelt Spørgsmaal, som Lægerne har søgt løst allerede i Midten af forrige Aarhundrede. En tidligere